

2016. szeptember 16. (péntek)

Ma délután „kiszaladtam” a Március 15. térre, a Katolikus Társadalmi Napokra (KATTÁRS). Azért írom, hogy kiszaladtam, mert mindössze kb. másfél órát tölthettem kinn, ugyanis munkanap van. Ami belefért: a KÉSZ pódiumbeszélgetése *Az idők jelei* címmel (tulajdonképpen erre „időzítettem”), amikor ennek vége lett, még javában tartott Csaba testvér *Az irgalmasság iskolája* című magával ragadó, szenvedélyes előadása, majd gyorsan körbejártam a teret, hogy lássam, milyen pavilonok vannak. Együttal készítettem pár fényképet.

Dr. Osztie Zoltán, Matolcsy János, dr. Galgóczy Gábor, dr. Lakatos István Antal és Maklár Ákos

Fél háromkor kezdődött a KÉSZ pódiumbeszélgetése, melyet Dr. Osztie Zoltán KÉSZ-elnök moderált, beszélgetőtársai pedig Matolcsy János, dr. Galgóczy Gábor (a KÉSZ elnökhelyettese), dr. Lakatos István Antal (a KÉSZ dunakeszi csoportjának elnöke) és Maklár Ákos görögkatolikus parókus (KÉSZ-tag) voltak. A vendégek stílusosan kaptak egy-egy példányt *Az idők jelei* c. kiadványból (ezt mi is megkaptuk június 8-ai összejövetelünkkor), hiszen a beszélgetés fő témája is ez volt. Elhangzott, hogy ősszel újabb füzet készül, ami többek között a migrációval és a korrupcióval foglalkozik. A célja ezeknek a kiadványoknak, hogy iránytűként tudják használni azok, akik elbizonytalanodtak, illetve megerősítést nyerjenek, akiknek arra van szükségük. Szó esett a KÉSZ karitatív szerepéről, a jövőről, kell-e politizálni (természetesen igen) és hogyan. Kiemelték a helyi csoportok szerepét a helyzetfelmérésben. Az értelmiségi létet az határozza meg, hogy az érzékelést és elképzelést **tett is követi**. A helyzet felmérésének pedig elsősorban objektív tényeken, adatokon kell alapulni, az érzelmek másodlagosak.

A beszélgetés során kiderült, hogy mivel Zoltán atyának idén lejár a mandátuma, az **elnöki posztot** valószínűleg egyik beszélgetőpartnere, **Ákos atya veszi át** őszől.

Mi jellemzi a KÉSZ tagjait? Elsősorban **keresztények**, másodsorban **magyarok**, harmadsorban **értelmiségiek**. Az, hogy ki magyar, nem feltétlen a származás, hanem elsősorban elköteleződés kérdése. Ennélfogva: aki annak érzi magát – hangzott el. Röviden szóba kerültek határon túli társszervezeteink is. A beszélgetés végén egy-egy „üzenet” hangzott el. Dr. Galgóczy Gábor a cselekvést, sőt, az együtt cselekvést emelte ki, valamint hogy szövetséget kell kötni a történelmi egyházaknak, és azt szem előtt tartani, ami összeköt bennünket. Dr. Lakatos István Antal az elköteleződést és a feladatvállalást tartotta fontosnak. Ákos atya latin mondással búcsúzott: Nihil de nobis sine nobis! (Semmit se rólunk, nélkülünk!) Vagyis: ne legyünk kiszolgáltatottak, és ehhez legyen meg az egészséges önbizalmunk! Zoltán atya pedig azt hangsúlyozta, hogy nemcsak tenni kell a jót, de

„kommunikálni” is tiszta, világos érvekkel. Megemlítette jelmondatát is: „Házadért való buzgóság emészt engem.”

Mikor kiértünk a beszélgetősátorból, Bőjte Csaba OFM izes tájszólásával, remek stílusával a haragban lévő házások történetét mesélte éppen. (Ezt egyébként valamelyik könyvében is leírta.) Beszédének lényege az volt, hogy a szeretetet ki kell mutatni, és időnként nem árt kimondani is. Szintén a szeretetet a gyógyszerhez hasonlította: elsősorban annak kell juttatni belőle, akinek szüksége van rá. Közös imával zárult ez a program.

A KATTÁRS holnap (17-én) folytatódik bőséges programkínálattal délelőtt 10 órától egészen este fél tízig. Érdeemes kimenni!

Egy-két további fénykép:

(KK)